

ČITAOCI PITAJU

UREDNIŠTVO ODGOVARA

Želim znati kod kojih bi se adresa mogla nabaviti suvremene publikacije o liturgijskom pokretu da se braća svećenici na svećeničkim koronama mogu pobliže upoznati s liturgijskim zahtjevima današnjice.

Danas je na svijetu najjače informativno središte o liturgijskim nastojanjima u naše doba "Centre de Pastorale Liturgique" u Parizu. Točna adresa: 29, boulevard Latour-Maubourg, Paris-7. Ovo središte izdaje uglednu reviju "La Maison-Dieu" i mnoge druge liturgijske publikacije. Za područje njemačkog jezika obratite se na: Volksliturgisches Apostolat, Klosterneuburg bei Wien. - Naš list će redovito donositi obavijesti o novijoj liturgijsko pastoralnoj literaturi.

Zanima me što je taj Interdijecezanski liturgijski odbor.

Kao što u svim zemljama, gdje se živo radi na području liturgijske obnove, tako i kod nas postoji ustanova kojoj je svrha da koordinira sva nastojanja liturgijskog apostolata. Prije rata je to bio Liturgijski odbor koji je formiran u Hvaru 1936. pod pokroviteljstvom Mons. M. Pušića. Interdijecezanski liturgijski odbor kao savjetodavni organ Episkopata za liturgijsko-pastoralna pitanja imenovan je na biskupskoj konferenciji u Zagrebu g. 1955. Predsjednik ovog odbora je zagrebački nadbiskup Dr F. Šeper a tajnik Dr I. Škreblin, profesor na teološkom fakultetu u Zagrebu.

Da li u onim slučajevima, kad se prema novom Kodeksu rubrika ispuštaju pristupne molitve, treba izostaviti molitve *Aufer a nobis*, *Oramus te* i ljubljenje oltara?

Br. 424. novog Kodeksa rubrika izričito kaže da se izostave i te dvije molitve a o poljpcu oltara ne govori ništa. Iz toga možemo zaključiti da se ne izostavlja. Obnovljeni obred Sv. sedmice za Misu Cvjetnice i Uskrsnog bdjenja određuje: "Odmah uziđe i poljubi oltar na sredini."

Je li dozvoljeno nedjeljom iza župske Mise držati održavanje za mrtve?

Prema br. 401. novog Kodeksa rubrika dozvoljeno je držati održavanje iza bilo koje mrtvačke Mise. Iza drugih Misa dozvoljeno je to kad postoji razborit razlog. Što je svečanost veća, mora i razlog biti veći.

Netko mi je rekao da iza svake pjevanje mrtvačke Mise mora biti održavanje. Je li to doista tako?

Održavanje mora biti samo iza pogrebne Mise, bilo da je lijes prisutan ili ne, bilo da je Misa pjevana ili ne /Isp. KR br. 401/.

Nisam na čistu da li je dozvoljeno "solo-pjevanje" preko Mise. Kako uopće stoji s pjevanjem pojedinaca u crkvi?

U crkvenim zakonima o svetoj glazbi "solo-pjevanje" nije zabranjeno. No treba imati pred očima ono što određuje enciklika Pija XII "Musicae sacrae disciplina" i Uputa SZO o sv. glazbi i liturgiji od 3. IX. 1958. da se pjesme koje su dozvoljene

pjevati preko Mise moraju dobro slagati s onim dijelom Mise preko kojega se pjevaju /br. 27 i 30/. Kompozicije namijenjene "solo-pjevanju" uglavnom spadaju u tzv. "religioznu glazbu". O toj glazbi kaže spomenuta Uputa SZC da se mora "potpuno odstraniti iz liturgijskih čina" /br. 20/. "Solo-pjevanje" lijepo pristaje za crkvene koncerte koji se u pomanjkanju prikladne dvorane mogu po dozvoli Ordinarija držati i u crkvi. - Crkveni propisi određuju da neke dijelove liturgije imaju pjevati pojedinci, kao celebrant, đakon, podđakon i čitač. U nikojem slučaju nije nije dozvoljeno da samo jedan pjevač pjeva one dijelove koji spadaju na zbor pjevača / Ulaz, Na stepenicama, Prikaznu i Pričesnu pjesmu/ ili puk /Gospodine, Slava, Vjerujem, Svet, Jaganjče Božji i kratke odgovore/. Pjevanje kora ne može nadomjestiti jedan pjevač, već to moraju biti barem dvojica. Uz mnoge odredbe crkvene vlasti u tom pogledu, nedavno je na pitanje biskupa C. Luigi iz Segni-a "Može li se dozvoliti obzirom na br. 18. Upute da svete pjesme u liturgijskoj službi izvodi samo jedan muškarac ili samo jedna ženska?" Sv. Zbor Obreda odgovorio - **NEGATIVNO** /Isp. Worship g. 1960, 347-348/.

Br. 269. novog Kodeksa rubrika zabranjuje upotrebljavati izraz "privatna Misa". Da li to isto vrijedi i za izraz: privatno moljenje Oficija?

Obnovljeni Obred Sv. Sedmice kao što i novi KR upotrebljava uvijek izraz: **POJEDINAČNO** /a solo/ **MOLJENJE**.

- Na druga pitanja u slijedećem broju.

V I J E S T I

PASTORALNO ZNAČENJE BUDUĆEG KONCILIA. - Povijest će bez sumnje zabilježiti slijedeći ekumenski koncil kao jedan od najvažnijih događaja na području crkvenog života u našem stoljeću. Pripreme za koncil su u punom jeku a približava se i svečani sastanak svih otaca koncila. Generalni tajnik centralne komisije za pripremu koncila nad biskup Pericle Felici izjavio je da će - a ko ne nastupe nepredviđene zapreke - sastanak započeti početkom listopada 1962. g. i trajati do konca studenoga iste godine/Die Furche 1960, br. 52-53, str. 7/. Iz svega što je do sada učinjeno jasno se vidi da će ovaj koncil imati izvanredno značenje za pastoralno djelovanje dušobrižnika i za cjelokupni kršćanski život. U svom govoru na Duhove prošle godine rekao je Sv. Otac da će se na koncilu raspravljati o tri grupe pitanja: 1. što treba vjerovati, 2. kako treba Boga štovati i 3. kako treba živjeti. Sredinom studenoga prošle godine primio je Sv. Otac u apsidi vatikanske bazilike članove pripremnih komisija za koncil. Među njima je bilo 33 kardinala, oko 200 biskupa i oko 300 ostalih članova. Tom prigodom rekao je Sv. Otac da koncil ima cilj povratiti Crkvi ljepotu jednostavnih i čistih linija ŽIVOTA PRVIH KRŠĆANSKIH VJEKOVA.

LITURGIJA I JEDINSTVO SVIH KRŠĆANA. -

Danas na svijetu ima oko 950 milijuna kršćana. Od toga je 510 milijuna katolika, 190 milijuna pravoslavnih, 40 milijuna anglikanaca, 210 milijuna protestanata. Protestanti su podijeljeni na više raznih konfesija.

luteranci 80 milijona, kalvinisti i prezbitaranci 45 milijona, baptisti 40 milijona, metodisti 20 milijona, ostale konfesije 25 milijona. U zadnje vrijeme među kršćanima svih vjeroispovijesti opaža se sve veća težnja za jedinstvom. Među katolicima postoji pokret za sjedinjenje pod imenom "Una sancta - Jedna sveta". Većina drugih kršćanskih vjeroispovijesti učlanjena je u "Ekumenski pokret". Makar da nam sva ova nastojanja ulijevaju u srce radosnu nadu, ipak trebamo biti uvjereni da se bez Božje osobite pomoći neće mnogo učiniti. Stoga smo svi pozvani na molitvu da jedno budu svi oni koji nose kršćansko ime. Novi Kodeks rubrika skreće našu pažnju na molitvu i žrtvu za ovo jedinstvo. "Misa za dokrajčenje raskola" unaprijed nosi naziv "Misa za jedinstvo Crkve". Ništa nas ne može toliko zbližiti kao zajednička molitva i zajednička žrtva: "Jedan je kruh; dakle smo i mnogi jedno tijelo - svi mi koji smo dionici jednog kruha i jedne čaše" /Prič. pj. na Misi za jedinstvo Crkve/.

RAZGLAŠENJE GOSPODOVO NA NOVO LETO. -

V slavnostnom spisu za T. Kampanna "Odkupite čas" omeni H. Dolch v svojem prispevku: "Prihod 'Vitae venturi saeculi' na ta svetozanimiv predlog, da bi se predstavil epifanijski praznik na začetek leta, torej na osmi dan božiča. Mišljen je dan brez datuma, ki bi se naj po predlogih za reformo kalendarja tu vstavil in bi ga praznovali po vsem svetu. Tako bi se ta veliki praznik lahko zopet povsod obhajal s primerno slovesnostjo. Bil bi tako "caput" -glava vseh

drugih dni v letu; obenem pa simbol iskrene želje po zedinjenju vzhoda in zahoda. Saj smo praznik sprejeli od vzhoda v času, ko je bil ta z nami še zedinjen in so se vesoljni cerkveni zbori obhajali na vzhodu. Naj bi čim več škofov predložilo to željo svetemu očetu, ki je tako zavzet za zedinjenje /"Liturgisches Jahrbuch" 1960, 4. zv./

SVETI OČE IN NARODNI JEZIK V LITURGIJI. - Potem ko se je papež Janez XXIII. v prvem letu svojega pontifikata v postnem času večkrat udeležil božje službe v cerkvi, kjer je bil ta dan shod - statio, je 1. 1960 v istem času obiskal več župnijskih cerkva v gosto naseljenih predmestjih Rima. Ob tej priložnosti je omenil 13. marca v mestnem delu Tiburtino, da hoče Cerkev pri božji službi kolikor mogoče uporabljati narodni jezik, da se približa posameznim ljudem. Vprašanje se bo, je dodal sveti oče, gotovo obravnavalo na prihodnjem koncilu /"Liturgisches Jahrbuch" 1960, 4. zv./

VEČERNE MAŠE. - Zelo zanimivo bi bilo tudi pri nas, zlasti v mestih in industrijskih krajih, statistično ugotoviti, koliko vernikov se udeležuje večerne maše ob delavnikih. V Belgiji so pred kratkim dognali, da se večerne maše udeležuje več vernikov kot vseh jutranjih maš skupaj. Več ko polovica udeležencev pristopi k mizi Gospodovi. Najugodnejši čas je kmalu po zaključku dela, ker je tako najlažje zadostiti evharističnemu postu. V tej zvezi se priporoča zlasti na svečnico predstaviti blagoslov sveč s procesijo rajši k večerni maši ko pa na naslednjo nedeljo.

KOMENTAR K INSTRUKCIJI O SVETI GLAZ-
BI. - Interdiocćanska komisija za litur-
 gićno pastorage v Belgiji je po nalogu e-
 piskopata izdala komentar k instrukciji o
 sveti glasbi in liturgiji. Med drugim od-
 reja na pr.: tudi v oktobru se med mašo
 ne sme glasno moliti rožni venec; če San-
 ctus in Benedictus pri slovesni maši pojo
 tono simplici /v lahkem koralu/, naj pojo
 skupaj: mašnik, asistena, shola /pevci /
 in verniki; "motet" po povzdigovanju je
 odpravljen.

V AMERIKI MAŠE V STARI CERKVENI SLO-
VANŠĆINI. - Ob priliki nekega jubileja je
 papež Janoz XXIII. dovolil rimsko-katoliš-
 ki sestrski kongregaciji jugoslovanskega
 izvora več maš v stari cerkveni slovanšći-
 ni.

=====

LITURGIJSKO-PASTORALNA LITERATURA

J. A. Jungmann, Liturgische Erbe und
pastorage Gegenwart /Liturgijska baština
i pastorage sadašnjost/. Izd. Tyrolia, In-
 nsbruck 1960. Str. 560. Posljednje djelo
 vodećeg liturgićara na području njemač-
 kog jezika, jednog od najplodnijih litur-
 gijskih pisaca. U ovom djelu je jako nag-
 lašeno da ćitav kršćanski život treba bi-
 ti koncentriran oko ideje Kristova i na-
 šeg uskrsnuća.

F. Boulard, Wegweiser in die Pastor-
alsoziologie /Vodić u pastorage sociolo-
giji/. Manz-Verlag München. Str. 192. Dje-
 lo je napisao ćovjek koji je stekao gole-
 mo iskustvo u mnogim biskupijama Kanade,

Južne Amerike, Francuske, Švicarske i Portugala.

V. Schurr, Seelsorge in einer neuen Welt /Dušobrižništvo današnjice/. Str. 488. Poziv za skretanje pažnje na religioznu sociologiju.

A. Kirchgässner, Unser Gottesdienst /Naše bogoslužje/. XVI i 414 str. Izd. Herder. Uz sudjelovanje prvaka liturgijske obnove u Njemačkoj, pisac koji je dugo radio na području liturgijskog apostolata napisao je ovu knjigu na molbu Liturgijskog instituta. Knjiga raspravlja o najaktuelnijim pitanjima kao što su liturgijsko-euharistijski odgoj, služba Božja za omladinu, sudjelovanje svjetovnjaka u crkvenom životu.

M. Alajbeg, Križni put. Str. 64. D 50. Narudžbe kod pisca: Split, M. Gorkog 4.

Sv. Lj. Grignon, Prava pobožnost prema Majci Božjoj. Str. 250. D 200.

Dr. o. A. Jadrijević, Posveta Bezgrešnom Srcu Marijinu. Str. 140. D 150. Razmatranja i molitve. Narudžbe za ovu i predhodnu: Franjevačka bogoslovija, Makarska.

Dr. o. J. Šetka, Blago nebesko. Vjenčičić oprosnih molitava za sve prigode u životu. D 70. Narudžbe kod pisca: Makarska, Franjevački samostan.

Koncem siječnja ILO izdaje Vodič za sudjelovanje vjernika kod sv. Mise i Uputa SZO o svetoj glazbi i liturgiji. Narudžbe: V. Sučić, Rijeka, M. Gorkoga 43.